

Kære Far - kære Mor - kære søskende.-

Middelhavet, den 3. februar 1951,
"JUTLANDIA".

Ja, så er vi i det pæne, blå hav her nede sydpå og efter planen skal Port Said anløbes i morgen kl. 06.00.- Meget er passeret siden vi sidst var i land og der er jo nogle forventningsfulde hoveder, der i morgen vil se hen til en tur i pyramidernes land, der jo også falder ind på turen til det fjerne østen.-

Da postsækken i morgen tidlig skal afleveres agenten for Ø.K. og det derfor vil være umuligt for mig at aflevere---dette sammen med eventuelle svar på eet eller andet. Skulle der være noget ekstra vil jeg derimod sende et postkort fra Port Said; nu ser vi; Aden anløbes iøvrigt på fredag, og breve vil antagelig også fra denne by være at fremsende.

Prins Georg og hans viv nød jo den ære at slå mig på næven, og få en god, dansk frokost således som vi kender den her om bord, for indeed: vi spiser herskabeligt.

Besøget i England var dog af kort varighed, så turen gik lige til Biscayen, ~~den~~ teede sig som en kåd skoledreng, selv om vi havde vor ædle mission bag vor tur som sådan.- Man tør vel nok sige, at der var lidt sø, men ufatteligt er det vist, at eders Benjamin ej ofrede sønderligt til Neptun, for det gjorde han nemlig ikke.- En god kombination af mine kæres bønner til Gud Fader og "Neptosan" gjorde, at jeg kunne gå rundt på skibet og iagttage folk i de mest mærkværdige stillinger. I køjerne lå en masse livløse, og hist og her fandt man een, der så ynkeligt forsøgte at komme hen til den dør, der i virkeligheden var hans eller hendes. Mest sjov af det hele var dog vor rullende aftensmad, der ville nydes på trapperne rundt omkring, da servicet ikke befandt sig såre godt på bordet, ~~trøds~~ vand og andet klister på dugene og brædder ved siderne. Porcelæn røg om ørene på een og man kunne knapt få lejlighed til at gå eller forsøge at gå fra den ene ende af skibet til den anden, men det hele fortog sig da.-

Gibraltar blev nået i smukt solskin og porten dør betog os alle. Den varme sol, som havde taget plads på bjerget, glimrede så man kunne tro, det var sommer, selv om bulletinerne hjemmefra kunne fortælle om "frost og snebyger flere steder" (se iøvrigt den lok. sprøjte).

Middelhavet er jo skønt, og jeg vil tro, at man skal lede længe efter noget, der i nogen grad giver der tage kampen op om skønheden her og naturen.- En flok flyvefisk i havblik, som det netop var i dag og Afrikas sol i det fjerne, kunne jo nok give een grund til at længes efter et besøg i det ukendte derovre syd på, men vor ekspedition er jo mere nødvendig, så vi må videre.- Algier var også køn, der inde ved kysten havde man elektrisk lys, der glimrede ligesom levende lys - analogt: Hornbæk kik Helsingborg -. Den europæiske bydel var belyst ekstra i de høje 7 etagers bygninger, og vi fandt det hele så skønt i søkikkerten, som vi havde lejlighed til at anvende, da dissen generede de "rigtige kikkerter" en del. Moskeen højt oppe knejsede gejstlig, og der oppe var folk i kirke for at få fred nogle få minutter for hverdagens larm, som vel også kendes der.- Bizerta-bugten ved Tunis strålede pænt til os om dagen, og vi fik pænt foredrag om, at det var herfra den gode hr. Rommel i sin tid fik en god dragt klø af Eisenhower.

Malta blev rundet tidligt om morgenen, så der var ikke meget at se, men også det overleves.- Philip Mountbatten kunne vel nok havde tænkt sig at se skibet, men så burde han jo havde meldt sin ankomst i forvejen.-

Hav og hav, ja, og arbejde og arbejde, lidt cocktailliseret med en god gang sol på dækket hver dag i middagspausen, er faktisk det, hvad dagen har at byde een. Storke trøtte vandrer vi i køjerne om aftenen, og dersom nogen skulle tro, at dette er en decideret ferietur, kan man roligt tænke retur og forestille sig en flok håndværkere, der havde fået til opgave, at - ja gøre et stort sygehus klar.- Administrationen her om bord er Alfa og Omega, og jeg har derfor som skriver nok at gøre, men hvorfor klage.- En masse gode foredrag er her og aftenen mærker man i og for sig slet ikke. Mine kammerkammerater er - ja, hvad er de, vist det man kalder "maj go"e" men det skal såmænd nok gå. "De har bare lidt svært ved at forstå, at jeg ikke vil gøre anvendelse af al den wegen luxux om bord, men hvorfor skulle man også det," der er jo ikke tale om calorier i de ting," sagde gamle Einstein iøvrigt.-

Jeg håber inderligt, at hele redten er alt vel, således at I med god grund og tanke kan tro ligeså om mig, der ikke har noget at klage på.- Trøtheden har jeg bare aldrig mærket så klart som nu, men det gælder os allesammen, så der gøres jo ihvert fald ikke mange ulykker.-

Nogle enkelte er der jo, der har fundet ud af, at de kender hinanden, og også jeg har fået lejlighed til flere gange at tale med dem alle her, således at jeg nok nogenlunde er klar over, hvem jeg skal henvende mig til, hvis dette skulle blive nødvendigt.

I får mere fra Aden, men - ja, folk står heruden for, og kender typen ret på sygeplejersker - en ikke navngivet moster på de fyrretyve - skal disse jo have pas og alt andet til netop den tid og ikke andet.- Ja, ja.

*En masse kys i kulden sendes jer
Edna Beck*